

РЕШЕНИЕ

№ 342

гр. гр. Хасково, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

при участието на секретаря Геновева Р. Стойчева
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Административно
наказателно дело № 20225640200821 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от М. Г. Ч., действаща като ЕТ „Мария
Чанкова“, град Хасково срещу Наказателно постановление № 26-2200116 от
30.08.2022 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, град Хасково,
с което на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда от Кодекса на труда на
дружеството - жалбоподател е наложена административна санкция –
имуществена санкция в размер на 1500 лева. В подадената жалба се релевират
оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното с нея
наказателно постановление, което било издадено при допуснати съществени
процесуални нарушения по чл. 52, ал. 4 и чл. 54 от ЗАНН, довели до порочни
действия на наказващия административен орган, както и при неправилно
приложение на материалния закон. Твърди се в подадената жалба, че
принудителната административна мярка – задължително предписани не била
влязла в законна сила, поради което работодателят не дължал изпълнение и
от обективна страна не били налице предпоставките по чл. 415, ал. 1 от КТ,

като излага конкретни и подробни съображения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково, жалбоподателят М. Г. Ч., действаща като ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково, редовно призована, изпраща упълномощени представители по делото – адв. Д. Н. от АК – Хасково и адв. К.Р. от АК - Хасково, които в съдебно заседание заявяват, че поддържат подадената жалба, а в хода по същество развиват подробни съображения за нейната основателност, като претендират и присъждане на направените по делото разноски.

Административнонаказващият орган – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“, град Хасково, чрез упълномощения по делото представител – юриск. К. Г. оспорва жалбата и в хода по същество развива конкретни съображения за неоснователност на същата. Моли атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено, като също отправя искане за присъждане на разноски за възнаграждение за юрисконсулт, а при условията на евентуалност – в случай, че жалбата бъде уважена, моли за присъждане на разноски в полза на другата страна в минимален размер.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното:

Установено в хода на съдебното производство е, че между ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково и Я. Г. Д. бил сключен Трудов договор № * от 01.12.2021 г. В трудовия договор, сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 от КТ, било регламентирано, че служителят се съгласявал да постъпи на работа на 01.12.2021 г. и трудовото възнаграждение да му се изплаща веднъж месечно, записано било и че работникът бил назначен по Договор № ЗТ2-09-15-2898#3 за осигуряване на заетост по проект: „Заетост за теб“.

Със Заявление, вх. № 8/17.02.2022 г. от Я. Г. Д., в качеството ѝ на служител на длъжността „педагог“ до ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково, работникът подала уведомление, че, считано от деня на получаване на

уведомлението прекратява сключения трудов договор на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ, поради неплащане/забавено изплащане на трудовото възнаграждение и отправя искане трудовата ѝ книжка да бъде оформена, както и останалата документация, а така също изплатени дължимите към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, трудови възнаграждения, като претендира и обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ.

С резолюция на работодателя е посочено, че не били налице предпоставките на чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ за едностранно прекратяване на трудовия договор и било разпоредено да се уведоми Я. Д., че трудовият договор не бил прекратен. Последната узнала за този факт въз основа на поискано мнение от ТЕЛК от страна на работодателя за дисциплинарното ѝ уволнение през месец март 2022 г., като по този повод и във връзка с обтегнатите им отношения, свид. Я. Г. Д. решила, че няма да занесе на работодателя трудовата си книжка, която през цялото време се намирала у нея за нанасяне на данните.

На 12.04.2022 г. била извършена проверка във връзка с контрола по спазване на трудовото законодателство в учебен център „****“, град Хасково, ул. „****“, стопанисван от ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково от Л. О. Г. и А. И. Т., двете на длъжност гл. инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“, град Хасково. Проверката била инициирана въз основа на жалба от свид. Я. Г. Д., инициирала прекратяване без предизвестие, на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ на сключения между нея, като работник, назначена на длъжността „педагог“ с месторабота УЦ „****“, град Хасково и работодателя ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково и осъществена в присъствие на лицето М. Ч. След като възприели и преценили, че работодателят не бил изпълнил задължението си по чл. 355, ал. 2, т. 3, вр. чл. 335, ал. 1 и чл. 327, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда дали предписание, обективизирано в Протокол за извършена проверка № ПР2211904 от 15.04.2022 г. ЕТ „Мария Чанкова“, в качеството си на работодател да издаде писмена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с Я. Г. Д., с оглед отправеното заявление за прекратяване на трудовото правоотношение от страна на работника поради неплащане/забавяне изплащане на трудовото възнаграждение със срок на изпълнение 18.04.2022 г.

Протоколът с дадените задължителни предписания бил връчен на ЕТ

„Мария Чанкова“, град Хасково на 15.04.2022 г., според отразеното в приложената по административнонаказателната преписка обратна разписка, приета като писмено доказателство.

На 29.04.2022 г. била извършена отново проверка във връзка с контрола по спазване на трудовото законодателство в Учебен център „****“, град Хасково, ул. „*****“, стопанисван от ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково от свидетелите Л. О. Г. и А. И. Т.. В рамките на тази проверка, били констатирани нарушения, сред които по преценка на контролните органи било и това, че ЕТ „Мария Чанкова“ в качеството на работодател, не била изпълнила задължението си по чл. 2, ал. 4 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, да поиска в 5 – дневен срок от узнаване на обстоятелствата по реда на чл. 348, ал. 3 от КТ /от датата на прекратяване на трудовия договор за длъжността „Педагог“ – 17.02.2022 г./ от Я. Г. Д. трудовата ѝ книжка, за да впише настъпилите изменения в трудовото ѝ правоотношение и на данните по чл. 349, ал. 1 от КТ. В тази връзка, с Протокол за извършена проверка № ПР22113743 от 19.04.2022 г. дали предписание в срок до 16.05.2022 г., ЕТ „Мария Чанкова“ в качеството на работодател, на основание чл. 2, ал. 4 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, да поиска от Я. Г. Д. трудовата ѝ книжка, за да впише настъпилите изменения в трудовото ѝ правоотношение и на данните по чл. 349, ал. 1 от КТ. Протоколът с дадените предписания бил връчен на работодателя на 29.04.2022 г., според отбелязването в него.

Представена и приета по делото, като писмено доказателство е издадената междувременно Заповед № 5 от 13.05.2022 г. за налагане на наказание дисциплинарно уволнение на Я. Г. Д. на длъжност „педагог“ в УЧ „****“, град Хасково, издадена от ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково. След уведомяване на лицето Я. Г. Д. по телефона за представяне на трудовата ѝ книжка за нанасяне на данните за прекратяване на трудовото правоотношение, същата се явила, придружава от лицето С. К. в УЧ ***** град Хасково, но след като заповедта ѝ била показана и след като се запознала със съдържанието ѝ и основанието за прекратяване на трудовото правоотношение, отказала да я подпише, както и да ѝ бъде връчена, удостоверено с подписите на лицата К. А. Ч., на длъжност „домакин – сграда“ и К. Г. З. – „градинар“ в УЧ „****“, град Хасково. Свидетелят Я. Г. Д. отказала да представи и трудовата си книжка на работодателя и напусналата

учебния център, тъй като било налице разминаване в очакванията й относно основанията за прекратяване на трудовото правоотношение. Тези обстоятелства били документирани в съставен от работодателя Протокол, изх. № 17/13.05.2022 г., подписан единствено от едноличния търговец.

На 17.05.2022 г. била извършена последваща проверка във връзка с контрола по спазване на трудовото законодателство в Учебен център „****“, град Хасково, ул. ****, стопанисван от ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково от свидетелите Л. О. Г. и А. И. Т. в присъствие на лицето М. Ч.. Проверката била последваща и във връзка с осъществяване контрол по изпълнение на предписанията, дадени с цитирания по – горе протокол. В рамките на тази проверка, било установено, че ЕТ „Мария Чанкова“ в качеството на работодател, не била изпълнила в дадения срок задължителното предписание на основание чл. 2, ал. 4 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, да поиска от Я. Г. Д. трудовата й книжка, за да впише настъпилите изменения в трудовото й правоотношение и на данните по чл. 349, ал. 1 от КТ, дадени с т. 2 от Протокол за извършена проверка № ПР22113743 от 19.04.2022 г. и достигнали до извод за допуснато нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, въпреки представеното Писмо, изх. № 21/21.05.2022 г. от работодателя с искане за предоставяне на трудовата книжка на Я. Г. Д., което било изпратено чрез куриерска фирма „*****“ на 21.05.2022 г. Така, срещу ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково, на дата 30.05.2022 г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 26 – 2200116 от свид. Л. О. Г..

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствие на М. Г. Ч., действаща като ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково, която след предявяването му, го подписала, а в съответната графа вписала, че има възражения. Екземпляр от съставения АУАН бил връчен на едноличния търговец, срещу когото бил съставен, лично на 30.05.2022 г., според отбелязването в приложената разписка.

Възражения срещу съставения акт за установяване на административно нарушение не са постъпили в рамките на законовия срок от връчване на екземпляр от него.

При издаване на наказателното постановление, административнонаказващият орган е възприел изцяло фактическите

констатации, описани в акта за установяване на административно нарушение и след като приел подаденото възражение за неоснователно, на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, наложил процесната административна санкция.

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаните в хода на делото свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите Л. О. Г. и А. И. Т. относно обстоятелствата, изложени в АУАН, свързани с начина на извършване на процесните проверки – първоначални и последваща и констатациите, до които са достигнали, както и тези, свързани с процедурата по съставянето на АУАН, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, поради което ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи. Съдът дава вяра на изложеното и от страна на свид. Я. Г. Д. във връзка с учредяването, развитието и прекратяване на трудовото правоотношение, възникналия спор с работодателя относно основанията за прекратяване, както и за обстоятелствата, във връзка с предмета на доказване отнасящи се до развитието на отношенията по повод трудовата книжка на лицето Я. Д.. Показанията на свидетеля в тази част са убедителни и еднопосочни с останалия събран доказателствен материал и се кредитират от съда изцяло с доверие, като относно преценката на свидетелите, изброени по – горе относно правното значение на фактите, за които дават показания, то следва да се отбележи, че в тази част изложеното от тях няма характера на гласни доказателства, доколкото тези оценка е прерогатив единствено на съда при произнасянето по същество. Затова, в случай на необходимост, показанията им в тази част, както и правното значение на самите факти ще бъдат коментирани по същество в изложението на правните изводи.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв, а в чл. 416, ал. 5 КТ е предвидено, че наказателните постановления се издават от ръководителя на съответния орган по чл. 399, 400 и 401 или от оправомощени от него

длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Следователно, деянието, за което е наложена имуществена санкция на ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково, като липсва съмнение относно качеството „работодател“, е обявено от закона за наказуемо с административна санкция.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление съдът не констатира процесуални нарушения от категорията на съществени, които да налагат отмяна на последното. Съставеният акт за установяване на административно нарушение формално отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН, във връзка със съставянето и връчването му в присъствие на физическото лице – едноличен търговец, като възражения от пълномощника на жалбоподателя в обратна насока всъщност не се и отправят. С връчване на екземпляр от съставения АУАН е осигурена възможност да се запознае с неговото съдържание, както и да направи възражения по него, от която жалбоподателят не се е възползвал. На следващо място, обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, спазени са формата и редът за издаването му, а по съдържанието си формално отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН, установяващ изискуемите реквизити, като нарушението е описано по необходимия ясен и вътрешно безпротиворечив начин, за да се обезпечи правото на защита в пълен предоставен от закона обем.

От материалноправна страна, обаче, обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, проверени от съда с допустими по закон доказателствени средства, не се установяват по недвусмислен и категоричен начин. Доказа се по делото, че ЕТ „Мария Чанкова“, град Хасково, в качеството си на работодател, действително е адресат на принудителната административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство – изразяваща се отправеното задължително предписание № 2 от Протокол за извършена проверка № ПР22113743 от 19.04.2022 г. в срок до 16.05.2022 г., ЕТ „Мария Чанкова“ в качеството на работодател, на основание чл. 2, ал. 4 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, да поиска от Я. Г. Д. трудовата ѝ книжка, за да впише настъпилите изменения в трудовото ѝ правоотношение и на данните по чл. 349, ал. 1 от КТ. Така също, жалбоподателят, в качеството си на работодател,

комуто е разпределена доказателствената тежест, установи, че всъщност даденото предписание е изпълнено, след като представи писмени доказателства, които макар и резонно да са били игнорирани от контролните органи, доколкото съставеният Протокол, изх. № 17/13.05.2022 г., подписан единствено от едноличния търговец, тоест от работодателя е частен свидетелстващ документ, без обвързваща доказателствена сила, тъй като удостоверява единствено изгодни за страната, която го представя факти, то наказващият орган, като носещ пък, тежестта да докаже нарушението, е следвало да събере допълнителни доказателства за тези факти, твърдени от привлеченото към отговорност лице. Тогава, при изпълнение на това си задължение, щеше да достигне до друг различен извод. До такъв именно достигна съдът, който при упражняване на служебното начало, в изпълнение на задължението /не тежестта/ на доказване събра годни гласни доказателства, чрез разпит на лицето Я. Г. Д. от които установи без съмнение факта, че в срока за изпълнение на принудителната административна мярка, предписанието, изразяващо се само и единствено в това да бъде изискана трудовата й книжка, за да впише настъпилите изменения в трудовото й правоотношение и на данните по чл. 349, ал. 1 от КТ е било изпълнено. Причините до вписване на тези данни всъщност да не се стигне не могат да бъдат вменени в отговорност на работодателя, доколкото работникът, в чието държане е трудовата книжка е отказал да я предостави, поради спор с работодателя относно основанието за прекратяване на трудовото правоотношение, който нито двете страни са успели доброволно да разрешат, нито органите на ДИТ – Хасково имат правомощия да решат принудително. Освен това, самото вписване на данните не е част от дължимото поведение, вменено на работодателя, а се явява целта, с която то да бъде предприето, с оглед анализа на съдържанието на задължителното предписание.

С оглед изложеното, съдът намира, че от обективна страна не са осъществени признаците на състава на административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, както иначе правилно деянието би било квалифицирано от административнонаказващия орган, като не се налага и осъществяване на предшестващата преценка за законността на процесното предписание. Тя, действително попада в обхвата на проверката, която съдът дължи и върши при контрола за законосъобразност на обжалваното НП, след като то е издадено за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, но се явява

безпредметна в случая, доколкото твърденията за неизпълнение на конкретното предписание в санкционния акт са необосновани. Единствената последица и резултат от този анализа е, че наказателното постановление, като неправилно подлежи на отмяна от съда.

Предвид изхода на спора и с оглед разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ДВ, бр. 94 от 2019г., според която, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, в тежест на организацията, в която е наказващият орган следва да бъдат възложени направените по делото разноски за възнаграждение на упълномощен от жалбоподателя адвокат в размер на 300 лева, действително сторени, с оглед представените доказателства, при това в минимален размер, поради което и възражението на насрещната страна за прекомерност не би могло да бъде споделено.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 26-2200116 от 30.08.2022 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда”, град Хасково.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда”, град Хасково да заплати на ЕТ „Мария Чанкова”, ЕИК: 126080435, със седалище и адрес на управление: град Хасково, ул. „*****“ № ** сумата в размер на 300.00 лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

/п/ не се чете.

Съдия при Районен съд – Хасково: Вярно с оригинала!

Секретар: Г.С.